

זוהר שיר השירים

עם דבשי, זו קריאת שמע, אכלתי יערי, זו תפלת מיושב, היינו יער הלבנון, יוצר אור ומשרתים, האופנים וחיות הקודש, כל אלה נקראים יער עצים ונטיעות אשר בו, עם דבשי, זו קריאת שמע שהיא מתיקות של הכל בכמה צופים מתוקים, שתיתי ייני, זו תפלת מעומד, מיטב יין העליון המשומר, וזהו בשלש ברכות הראשונות, עם חלבי, אלו הן שלש ברכות האחרונות, ונכללות אלו באלה^[קצ"ד] עד כאן מאכל למלך, ולאחר שאכל המלך אכלו רעים למעלה, שתו ושכרו דודים למטה, ועל כן החיוב לשאול מזון ופרנסה בתפלת שחרית הוא לאחר התפלה, אבל בתפלת מנחה הוא קודם התפלה, מה הטעם, לפי שעוד לא נמצא דין הקשה, בעוד שפני המלך מאירים ואמר תחלה לדוד, כי בו סדר המזון ופרנסה, אבל לאחר שהדין שורה ותולה על העולם אין הזמן ראוי לזה. (זוהר חלק ג-רכו.)

רעיא מהימנא

הפסוק מרמז על ז' הספירות

פתח רועה הנאמן ואמר, באתי לגני אחותי כלה, זו היא מלכות, אדני [מדרגה של דוד], אריתי מורי, זה חסד מדרגה של אברהם שנאמר עליו אלך לי אל הר המור, עם בשמי, זה נצח מדרגה של אהרן, שנאמר בו (שמות ל) ואתה קח לך בשמים ראש, והן זרוע הימנית עם ירך

להקדוש ברוך הוא, והוא משפיע ברכות ומחלק ברכות לכל העולמות, ולפיכך כתוב אדם כי יקריב מכם קרבן לה, ולא לאחר, אמר רבי שמעון בני יפה אמרת, ועוד יש התעוררות אחר בכל הקרבנות, בשביל להמשיך ברכות ולעורר ברכות שיתברכו כל העולמות, בתחלה אדם כי יקריב מכם קרבן לה, ולא לאחר, ועכשו מן הכהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם^[קצ"ה] שיתקשרו כל העולמות יחדו, ויתחברו ויתברכו עליונים ותחתונים: (זוהר חלק ב-רמח.)

החיוב להתפלל על המזונות בתחלה לדוד לאחר תפלת שמונה עשרה

עוד אמר רבי אלעזר, באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי וגו', למדנו כל מי שאומר תחלה לדוד בכל יום ג' פעמים, הוא בן עולם הבא, והרי אמרו הטעם כי ב' פעמים הוא חיוב על האדם, כדי להתפלל על מזון ופרנסה בכל יום, ואחד אין הוא בשביל חיוב, אלא בשביל שהוא שבה תוך התשבחות של דוד המלך, לתת עוז למקום שהוא של פתיחת ידו.. ובוא וראה שפרנסה אין ראוי לשאול אלא אחר התפלה שהיא פרנסת רבוננו, המלך יאכל לראשונה ואחר כך יאכלו עבדיו, זהו שכתוב באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, ואחר כך אכלו רעים, אכלתי יערי, זו תפלת מיושב,

זו זוהר

קצד. כי שלש הראשונות הן כנגד אברהם יצחק יעקב, חסד גבורה ותפארת, ושלוש האחרונות הן כנגד משה אהרן ויוסף, נצח חוד ויסוד, ועל ידי התפלה בכונה לייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה נכללות אלה באלה להשפיע למלכות וממנה תבוא השפע למטה.

קצה. והשתא משמעותו כמו אחר כך, והמכוון שכאשר יהיה קרבן לה' תחלה מן עבודת התחתונים, על ידי זה יומשך להם אחר כך השפע למטה, וזהו תקריבו את קרבנכם, פירוש שיבוא לכם שפע כל טוב מן השמים.